

Kom igen, min allerskönsta vän

John Dowland

1563–1626

Kom i-
Bro-
kigt gen,
löv

1. Kom i- gen, min al- ler- sköns- ta vän.
2. Bro- kigt löv i vir- lar dan- sar nu.

Lys å- ter ren och klar glans från ditt
I stoft jag sjun- ker ned ack, bliv min

En mun så röd, en mjuk
O kom i- gen och sjung

ö- gon- par En mun så röd, en
fri- stadt du. O kom i- gen och

med älskan mig
med älskan mig
med älskan mig
med älskan mig